

телно, ти си значително по силенъ отъ настъ, а това противорѣчи за съществуванието на съюзното господарство. Ний ще се присъединимъ къмъ другитѣ кантони, такива малки, като настъ, за да можемъ да те распокажемъ на части, на които ще бѫде запретено да се съединяватъ отново.

Западъ заразилъ ума на сърбите съ тѣзи стари и по-грѣшни идеи за равновѣсие, за народно съперничество и за завоевания. А при това, всичко що благоприятствова за прѣуспѣване и увеличаване силата и процвѣтаванието на българите, всичко това трѣбвало би да радва сърбите, тѣй като и еднитѣ и другитѣ, първо, сѫ хора, второ, христиани, а най-сетнѣ и вслѣдствие на това, че тѣ принадлежатъ къмъ едно и сѫщо племе. Съвършенно очевидно е, че за Сърбия е по згодно да има за свой съсѣдъ и съюзникъ богата, процвѣтаща, гъсто-населена и просвѣщенна България, тѣй като, въ такъвъ случай, Сърбия би извлякла за себе си полза при обмѣняването на идеитѣ и стокитѣ; и, освѣнъ това, колкото е по силно могъществото на нейния съюзникъ, то по обезпечена ще бѫде и сама тя.

Чувствата, които побудиха Сърбия да прѣприеме война противъ българите, която прѣставителитѣ на другитѣ държави въ Бѣлградъ, справедливо, нарѣкоха братоубийственна, — съвършенно не сѫ понятни. Всичката южна част на Сърбия е населена твърдѣ слабо. Тамъ лѣжатъ обширни пространства плодородна земя, които очакватъ само рѫцѣ и капиталъ, за да произведатъ голѣмо изобилие. Но вмѣсто да употреби своитѣ срѣдства за да засели тая страна, Сърбия приносва жертва и своитѣ пари и своитѣ хора въ най добрата възрастъ, да завоюва областъ, която вече е освободена отъ оттоманското иго и е населена съ друга славянска групка. Тя разстроява сама себе си, за да причини вреда на другитѣ и прави това даже безъ никаква полза за себе си.

Ако, вмѣсто да взема страната на турцитѣ и да върши толкова безсмисленно, колкото и прѣстѫпно нападение на братята си, — Сърбия да бѣше направила съюзъ съ Бълга-